

Где су станаовали
Милош Облић и Вукица Богдан

О многим јуначким и храбрим народним песмама зна се ^{пачто} и ко су били, и шта су били, и коју су били и где су били: Сидран Нешковић, Свети Сава, крај Свјетан, крај Јурић, крај Лазар, крај Краљевити, крај Сидран, крај Сидреван, крај Сидреван, крај Сидреван и тако даље. Мама их о којима се ^{пачто} зна не зна: једне од њих је народно предање ^{бач} (сигурно везано за поједини месити као за месити вишовог станаованија; ~~алтернативни~~ Сидревански бач, Милош Облић, Свети Косовити, Милош од Косовца; другима је предање и то објашњава, да их везује гас за једно, гас за друго месити: најзначајнији су у овом погледу Милош Облић и Вукица Богдан. Колико су месити вишовог станаованија разликовани, везује се и следетих једова.

U ožje my oren nekarmine.

Koga tama uoage nomik korynassa trace ga nomu derya
ga ra nezem, ga my khat blykay u dymalyga, a on gaje dery blykay
ga bunnie kynyq rehte nten na yovay yzaby an gurat yvokke dieze
ga te yvedya dubant narum na sa b. laly u. g. korynas u omomom
Booy u b. laly u chelaz arvoch...

1) "Paspysoel naadkupa vlygona" Dzyra ^{u kara} kras ^{u kara} kuruse ^{u kara} ^{u kara} ^{u kara} je z mecht
kaca - wame - Osmas - wama, y mecht bunnieba - llygona u
mecht b. laly - b. Baenunge. 1) 2

Courde italegetun, uemama voboyu u jepad saime dy jystom
pykomey mat. Gerabe. Uye kame kams u yzpy wach u wrolyam
kamyge u kamyge 1690. r. u yzpy dymalyk avossem uoyavobnt u yzpy.
Tama - Tamam, us dyne Tamam uoyavome ce na manachy Gerabe,
uoyavome uoyavome sa "korynassa uoyavome, uoyavome ga blykay qvya yzpy,
uoyavome uoyavome uoyavome uoyavome a uoyavome uoyavome qvya yzpy.
Tama, uoyavome yzpy voboyu dlyson kras Avodan [Lecanilla] ay
avva uoyavome uoyavome, sab ce - wame on - yavoyage ... yzpy uoy
uoyavome uoyavome uoyavome uoyavome. U chon uoyavome dery c amu za uoyavome
uoyavome, a manachy uoyavome uoyavome uoyavome uoyavome." 2) 3

Zam uoyavome avva uoyavome je uoyavome uoyavome uoyavome
me uoyavome uoyavome je z avom zavoy vrychij uoyavome uoyavome. Uoyavome
ce uoyavome ga je ^{uoyavome uoyavome} uoyavome uoyavome uoyavome. Avto je dlyson Zavoye
je uoyavome uoyavome uoyavome uoyavome.

1) Ibid. VI, 305 u gane
2) 3 b. laly: Bas. 1934-1935.

Подобити људи не чевају народника
тесами

У Ђуџином Пријезду каже ~~Ђуџи~~ Ђеџом како су му
изгубили Сидефрант ревоју:

Бог да процени весела арамша!
Донесите, тучо, оне туче,
Душа ми на ванштину иде,
Да процојет, одавно нијесам,
Не дримт ми, Боже, за цехоту,
Овако сам старац чоудно.

М. Ренштар је мислио да шито: Не дримт ми, Боже,
за цехоту, треба да знаш: Не утисни ми, Боже, у срце што
се овако весели. Ја мислим да ~~и~~ знагеше ова ~~како~~
~~како~~ Ренштар није добро проценио и да му је знање:
Не дримт ми, Боже, у цех што чева. Да ~~шито~~ мислим да је
ми ~~авода~~ сидете: Вук С. Караџић универзална књига је 1815
године у Карловцима забележио од свога оца две кесе, јер
је он (пород оца) „ као собошан и збољели (ernsthaft) зовек
вероватно нашо за кесе, што сам когда тогда како шито, у књиги
од свога оца Јохана и Браћа Што, који су не само наш тесами знаш
и радо их чева и кашва, што наше чева.¹⁾ Пуца
ово ли исказио да „ собошан и збољели људи „ смађају за
цех и саблажњиво да чевају, Јако је и по у Сидефрант,

¹⁾ Вук С. Караџић, Српске народне књиге, књ. IV, стр. XXV.

„Како побожан и збиљен човек“ било ако да мало мади за
песме; али је, у овоме погледу, чак и навешћу да чева (овалко
сам писао о њему“), па је сигурно да је оваква навешћена
премисла и зато моту Бога да му је не дати за претору.

(Летописи Матице Српске, књ. 306, св. 1 (1925), стр. 63) (?)